

Sygn. akt II K 165/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Snopek

Przy udziale Asr. Prok. Pawła Gintera

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 maja 2019 roku

sprawy przeciwko **M. Z.** urodzonemu (...) w P. synowi W. i W. z domu P.

oskarżonemu o to, że:

1. W dniu 23 października 2018 roku około godz. 22.00 na ul. (...) w B., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu wszelkich prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie wydanym w sprawie o sygn. akt II K 740/16 dożywotnio, obowiązującego od dnia 23.11.2016 roku, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,91 mg/l wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy będąc skazanym przez Sąd Rejonowy w Belchatowie wyrokiem II K 740/16 z dnia 20 października 2016r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

to jest o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

2. W dniu 16 listopada 2018 roku o godz. 11.20 na drodze (...) w miejscowości W., Gm. B., woj. (...) jechał jako kierujący samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, czynem swoim nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 740/16 z dnia 20 października 2016 roku środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio, obowiązującego od dnia 23.11.2016 roku,

to jest o czyn z art. 244 k.k.

orzeka

1. uznaje **M. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1.(pierwszym) czynu wypełniającego dyspozycję art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznaje **M. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2. (drugim) czynu wypełniającego dyspozycję art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 85 a k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **M. Z.** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 23.10.2018r. godz. 22.25 do dnia 24.10.2018r. godz. 17.40;

5. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka oskarżonemu M. Z. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
6. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego M. Z. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;
7. zasądza od oskarżonego 400 (czteryście) złotych opłaty i 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 165/19

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczone w zakresie orzeczenia o karze)

M. Z. został oskarżony o czyny z art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 244 k.k.

M. Z. został uznany winnym zarzucanych mu czynów.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

M. Z. notorycznie jeździ pod wpływem alkoholu nie zważając na wyroki sądowe. Swoim zachowaniem stwarza realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu lądowego. Jak się okazuje orzeczone wobec niego zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nie przynoszą żadnych efektów. Nadto nie można tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony nie ma uprawnień do kierowania pojazdami i po raz kolejny prowadził pojazd pod wpływem alkoholu mimo, że był skazany z art. 178 a § 4 k.k. Oskarżony musiał zdawać sobie sprawę, że każdy kolejny konflikt z prawem zawsze stanowi poważną przesłankę ostrzejszej represji karnej. Zważywszy na powyższe, oskarżonemu wymierzono kary:

- za pierwszy czyn na podstawie art. 178 a § 4 k.k. 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia,
- za drugi czyn na podstawie art. 244 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 86 § 1 k.k. jako karę łączną karę 3 lat pozbawienia wolności.

Kara musiała być surowsza niż za wcześniejsze tego typu przestępstwa. Stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny, co daje sądowi przekonanie, że dla oskarżonego prowadzenie pod wpływem alkoholu nie jest niczym złym. Jak jest „potrzeba” wsiada po prostu nietrzeźwy za kierownicę nie mając do tego uprawnień i orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów. Bezwzględna kara pozbawienia wolności da również społeczne przekonanie, że wielokrotnego przestępcę spotyka zasłużona kara. Jego zachowanie, jest naganne, rażąco uporczywe i nacechowane dużą nieustępliwością.

Mając na względzie kategorię treść 42 § 3 k.k. oraz art. 43 a § 2 k.k. należało za popełniony czyn orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000zł. Taki wymiar kary i towarzyszących jej środków karnych odniesie zatem prawidłowy skutek resocjalizacyjny stanowiąc zarazem adekwatną odpowiedź na kolejne umyślne przestępstwo.

Przy wymiarze kary Sąd nie znalazł żadnych okoliczności mogących być poczytanymi na korzyść oskarżonego.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 627 kpk, przy czym Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw by od ich ciężaru uwolnić oskarżonego. Wydatki postępowania objęły koszt uzyskania kart karnej, opinii (...) oraz ryczałt za doręczenia. Opłatę wymierzono stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 5. Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223)